Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Centru, judecător-Sîrbu Victor
Dosarul nr. 3a-1511/25
2-21130894-02-3a-29042025

D E C I Z I E
dispozitiv

26 noiembrie 2025 municipiul Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componență:
Președintele ședinței, judecător Sîrbu Victoria
Judecători Bagrin Lucia și Cașcaval Andrei
Grefier Morozov Sabrina

a examinat în ședință publică, apelul declarat de lichidatorul SRL „Beneploy”-Cergă Mihail împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul Centru, din 21 noiembrie 2024, adoptată în cauza, la acțiunile în contencios administrativ înaintate de SRL „Beneploy” împotriva Serviciului Fiscal de Stat cu privire la anularea actelor administrative.

În conformitate cu prevederile art. 240 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, art. 389-390 Cod de procedură civilă, Completul de contencios administrativ din cadrul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru,

d e c i d e:

Se respinge apelul declarat de lichidatorul SRL „Beneploy”-Cergă Mihail.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Centru, din 21 noiembrie 2024.

Decizia este executorie de la emitere, cu drept de recurs la Curtea Supremă de Justiție, în termen de 2 (două) luni.

Președintele ședinței,
judecător Sîrbu Victoria

Judecători Bagrin Lucia

Cașcaval Andrei

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Centru, judecător-Sîrbu Victor
Dosarul nr. 3a-1511/25
2-21130894-02-3a-29042025

D E C I Z I E

26 noiembrie 2025 municipiul Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componență:
Președintele ședinței, judecător Sîrbu Victoria
Judecători Bagrin Lucia și Cașcaval Andrei
Grefier Morozov Sabrina

examinând în ședință publică, apelul declarat de lichidatorul SRL „Beneploy”-Cergă Mihail împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul Centru, din 21 noiembrie 2024, adoptată în cauza, la acțiunile în contencios administrativ înaintate de SRL „Beneploy” împotriva Serviciului Fiscal de Stat cu privire la anularea actelor administrative,

c o n s t a t ă :

Pretențiile reclamantului

- La data de 03 septembrie 2021, reclamanta SRL „Beneploy” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Fiscal de Stat solicitând: declararea nulității actului de control fiscal nr. 5-708992 din 27 aprilie 2021, a deciziei Serviciului Fiscal de Stat nr. 661/1584 din 19 mai 2021 asupra cazului de

încălcare a legislației fiscale și a deciziei Serviciului Fiscal de Stat nr. 645/237 din 29 iulie 2021.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că la 02 aprilie 2021 la SRL „Beneploy" a fost efectuat control fiscal total pentru perioada 01 ianuarie 2017-31 decembrie 2020 în legătură cu intentarea procesului de insolvabilitate conform deciziei de inițiere a controlului fiscal nr. 103345/26 din 26 martie 2021 și finalizat prin întocmirea actului de control fiscal nr. 5-708972 din 02 aprilie 2021 continuat pe formularul 5-708973.

Reține că, prin decizia SFS nr. 661/27 din 14 aprilie 2021 s-a suspendat cazul și s-a dispus efectuară unui control repetat.

Susține că controlul fiscal repetat s-a materializat prin actul de control fiscal nr. 5-708992 din 27 aprilie 2021, iar SRL „Beneploy" a depus dezacord la actul de control fiscal din 27 aprilie 2021.

Menționează că, ulterior prin decizia SFS nr. 661/1584 din 19 mai 2021 a fost examinat cazul de încălcare a legislației fiscale, s-au considerat nule concluziile și propunerile din actului de control fiscal nr. 5-708972 din 02 aprilie 2021, continuat pe formularul 5-708973 și s-a dispus încasare de la reclamant a mai multor sume cu titlu de impozite, majorări și amenzi.

Comunică, că împotriva deciziei SFS nr. 661/1584 din 19 mai 2021 a fost depusă contestație la 16 iunie 2021 cu nr. de înregistrare 9858-C din 16 iunie 2021).

Prin decizia SFS nr. 645/207 din 08 iulie 2021 a fost decisă prelungirea examinării contestației cu până la 30 zile.

Astfel, la 29 iulie 2021 contestația a fost examinată prin decizia nr. 645/237, prin care în baza art. 271 Cod fiscal a fost suspendată executarea deciziei nr. 661/1584 din 19 mai 2021 și s-a dispus efectuarea unui control repetat.

Consideră această soluție ca fiind eronată, deoarece controlul fiscal materializat prin actul de control fiscal nr. 5-708992 din 27 aprilie 2021 și decizia SFS nr. 661/1584 din 19 mai 2021 asupra cazului de încălcare fiscală, au reprezentat de fapt un control fiscal repetat care urma să confirme sau să infirme controlul fiscal inițial finalizat prin întocmirea actului de control fiscal nr. 5-708972 din 02 aprilie 2021 continuat pe formularul 5-708973.

Astfel, în măsura în care controlul fiscal repetat (cel efectuat la 27 aprilie 2021) nu a putut ajunge la o concluzie certă, concludentă și legală care să confirme sau să infirme rezultatele controlului fiscal supus verificării (cel din 02 aprilie 2021), atunci acesta (cel din 27 aprilie 2021 împreună cu deciziile aferente) urmează a fi anulate, cu efectuarea unui alt control fiscal care totuși să poată răspundă dacă rezultatele controlului fiscal efectuat la 02 aprilie 2021 sunt corecte sau nu.

Reclamanta atrage atenția că controlul fiscal repetat efectuat la 27 aprilie 2021 și deciziile aferente (decizia SFS nr. 661/1584 din 19 mai 2021) nu au o existență de

sine stătătoare, ci doar urmează să verifice un control fiscal anterior pe care urmează să îl confirme sau infirme.

Astfel, concluzia SFS din decizia nr. 645/237 din 29 iulie 2021 de a suspenda decizia SFS nr. 661/1584 din 19 mai 2021 este una incorectă, deoarece decizia din 19 mai 2021 nu este una care să satisfacă sarcinile puse în fața sa, adică să dea un răspuns cert, concludent și legal referitor la faptul dacă controlul fiscal efectuat la 02 aprilie 2021 a fost sau nu corect.

Reiterează că controlul fiscal repetat ce s-a materializat prin actul de control fiscal din 27 aprilie 2021 și deciziile aferente au scopul de a verifica controlul din 02 aprilie 2021.

Atrage atenția asupra faptului că dacă s-ar admite că soluția expusă în decizia din 29 iulie 2021 este corectă, atunci noul control fiscal ar trebui să verifice controlul fiscal din 27 aprilie 2021 și deciziile aferente, ceea ce este un non sens, or acest ultim control fiscal este unul de verificare a unui control anterior. În acest fel se creează un cerc vicios în care fiecare control fiscal ulterior îl verifică pe cel anterior fără ca să ajungă la o concluzie asupra controlului fiscal inițial.

În partea ce ține de legalitatea actului de control fiscal nr. 5-708992 din 27 aprilie 2021 și deciziei SFS nr. 661/1584 din 19 mai 2021 reține următoarele.

În conținutul actului de control fiscal nr. 5-708992 din 27 aprilie 2021 nu se indică că acest control este de facto unul repetat, care are un statut distinct fiind reglementat prin prevederile art. 214 alin. (6)-(8) Cod fiscal. Controlul fiscal repetat nu poate avea loc oricând, ci doar în anumite condiții, astfel încât mențiunea cu privire la faptul că controlul este repetat urmează a fi inserată în actul de control, astfel încât la contestarea acestuia să poată fi verificată și întrunirea temeiurilor stabilite de lege pentru petrecerea unui asemenea control-repetat.

În actul de control fiscal nr. 5-708992 din 27 aprilie 2021 nu este indicată perioada pentru care s-a efectuat controlul.

Indică, că având în vedere că actul de control fiscal nr. 5-708992 din 27 aprilie 2021 este efectuat în urma unui control fiscal repetat, era important ca perioada supusă verificării la fel să fie identică. Având în vedere că în debutul actului de control fiscal nu este indicată perioada, este dificil de apreciat dacă acest criteriu este sau nu respectat.

În continuare reține că din conținutul unor capitole ale actului de control fiscal nr. 5-708992 din 27 aprilie 2021 este indicată perioada 01 ianuarie 2017-28 februarie 2021.

În același timp, controlul fiscal inițial expus în actului de control fiscal nr. 5-708972 din 02 aprilie 2021 continuat pe formularul 5-708973 a vizat perioada 01 ianuarie 2017-31 decembrie 2020.

În aceste condiții, constată că actul de control fiscal nr. 5-708992 din 27 aprilie 2021 a fost întocmit în baza deciziilor de inițiere a controlului fiscal nr.

DICF104656/14 din 14 aprilie 2021 și nr. DICF-104656/14 din 14 aprilie 2021, prin care s-a prelungit efectuarea controlului. Ambele decizii menționate sunt neîntemeiate și ilegale fiind contestate în modul stabilit.

Actul de control fiscal nr. 5-708992 din 27 aprilie 2021 este efectuat în urma unei verificări totale în legătură cu intentarea procesului de insolvabilitate. Menționează că în perioada 29 martie 2021-02 aprilie 2021 SRL „Beneploy" a fost deja supus unui control fiscal, prin metoda verificării totale în legătură cu intentarea procesului de insolvabilitate.

Astfel, petrecerea unui control repetat este ilegală.

Susține că în actul de control fiscal nr. 5-708992 din 27 aprilie 2021 s-a utilizat doar informația din surse indirecte, însă SFS deținea informația din evidența contabilă a SRL „Beneploy", or întreaga evidență contabilă a fost prezentată SFS încă cu ocazia efectuării controlului fiscal în perioada 29 martie 2021-02 aprilie 2021.

Reiterează că conform art. 189 alin. (2) Cod fiscal, dacă în timpul controlului fiscal sumele impozitelor și taxelor care urmau să fie vărsate la buget nu pot fi determinate: a) din lipsă de contabilitate ori din cauza ținerii ei neconforme; b) dacă contribuabilul (reprezentantul acestuia) sau persoana lui cu funcție de răspundere nu prezintă, în totalitate sau în parte, documentele de evidență și/sau dările de seamă fiscale, Serviciul Fiscal de Stat calculează impozitele și taxele prin metode și din surse indirecte, efectuând ulterior recalcularea lor după restabilirea evidenței, în conformitate cu legislația, sau după prezentarea documentelor respective.

Astfel atestă că nici una dintre cele două situații nu este întrunită în privința SRL „Beneploy" ambele ipoteze ale normei citate fiind excluse prin informațiile constatate de SFS în actul de control fiscal nr. 5-708972 din 02 aprilie 2021 continuat pe formularul 5-708973, care s-a bazat anume pe informațiile din evidența contabilă și documente primare. Aceste informații sunt cunoscute SFS făcând cunoștință cu documentele SRL „Beneploy". Deși, prin decizia SFS nr. 661/27 din 14 aprilie 2021 s-a suspendat cazul și s-a dispus efectuarea unui control repetat, deoarece rezultatele controlului ar fi nepertinente, neconcludente aceasta nu înlătură că evidența contabilă există și a fost prezentată, respectiv, chiar și în ipoteza unui control repetat, nimeni nu a împiedicat SFS să reanalizeze informațiile primite și să ajungă eventual la o altă concluzie mai pertinentă sau mai concludentă decât s-a ajuns în controlul inițial. Însă, SFS a ales să nu utilizeze de loc informația pe care o avea referitor la evidența contabilă a SRL „Beneploy" și a ales să întocmească un act cu informații absolut eronate.

În continuare susține că, conform deciziilor de inițiere a controlului fiscal nr. DICF-104656/14 din 14 aprilie 2021 și nr. DICF-104656/14 din 14 aprilie 2021, prin care s-a prelungit efectuarea controlului, controlul fiscal urma a fi efectuat

prin metoda verificării totale. După cum indică inspectorii fiscali, în debutul actului de control fiscal din 27 aprilie 2021 acesta a fost efectuat prin metode și din surse indirecte.

În acest sens consideră că în pofida invocării art. 189 alin. (2) Cod fiscal de către inspectorii fiscali, nu aceștia erau în drept de a modifica metoda de efectuare a controlului fiscal, ci urmau să constate imposibilitatea efectuării controlului prin metoda indicată în actul de inițiere a controlului. Ulterior, persoanele cu funcție de răspundere ale SFS puteau decide efectuarea controlului prin metode și din surse indirecte sau nu. Astfel, consideră că inspectorii fiscali care au întocmit actul de control fiscal din 27 aprilie 2021 au depășit condițiile de efectuare a controlului indicate în deciziile de inițiere a controlului fiscal pe care s-au bazat.

Susține că, conform deciziilor de inițiere a controlului fiscal nr. DICF104656/14 din 14 aprilie 2021 și nr. DICF-104656/14 din 14 aprilie 2021, prin care s-a prelungit efectuarea controlului s-a indicat în pct. 2 că controlul fiscal va fi efectuat la fața locului.

Menționează în acest sens că nici-un inspector fiscal nu s-a prezentat la fața locului. Chiar și în actul de control fiscal efectuat s-a indicat că controlul s-a efectuat în incinta SFS. Astfel, consideră că inspectorii fiscali au depășit condițiile de efectuare a controlului indicate în deciziile de inițiere a acestui control.

În actul de control fiscal nr. 5-708992 din 27 aprilie 2021 s-au luat în calcul doar restanțele la buget fiind ignorate supraplățile la buget. S-a oferit o apreciere eronată rulajului de mijloace bănești nefiind luate în considerație rambursările de împrumuturi, datorii etc. S-a invocat absolut eronat diminuarea impozitului pe venit și a TVA.

Concluziile obținute prin metoda indirectă contravin în mod vădit concluziilor prin metoda verificării totale ce a inclus și verificarea documentelor contabile.

Astfel concluziile actului de control fiscal nr. 5-708992 din 27 aprilie 2021 sunt eronate.

Trimiterile la prevederile Legii contabilității și Codul fiscal cu privire la obligativitatea entităților de a ține evidența contabilă sunt absolut nepertinente, deoarece SFS a primit de la SRL „Beneploy” actele contabile cu ocazia realizării controlului anterior unde s-a stabilit că entitatea ține evidență contabilă în modul cuvenit.

Astfel reține că concluziile expuse în decizia SFS nr. 661/1584 din 19 mai 2021 referitor la categoriile de taxe și impozite pretins neachitate de SRL „Beneploy” sunt greșite, deoarece se bazează doar pe informațiile din surse indirecte și nu reflectă datele deținute de SFS la examinarea actelor contabile prezentate de SRL „Beneploy”.

Conchide că, concluziile expuse în decizia SFS nr. 661/1584 din 19 mai 2021, prin aplicarea amenzilor pentru lipsa sau neconformitatea evidenței contabile sunt

eronate deoarece SRL „Beneploy” ține evidență contabilă conformă cu legislația fapt constatat de SFS.

Prin Decizia SFS nr. 645/237 din 29 iulie 2021 s-a stabilit că Decizia SFS nr. 661/1584 din 19 mai 2021 și în actul de control fiscal din 27 aprilie 2021 a fost încălcat art. 216 alin. (6) Cod fiscal, fiind specificate doar despre existența restanțelor la buget fără a fi consemnate și mențiunile aferente plăților achitat în plus pe fiecare tip de obligație fiscală.

- La 23 decembrie 2021, SRL „Beneploy” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Fiscal de Stat solicitând declararea nulității actului de control fiscal nr. 3-604792 din 10 septembrie 2021, continuat pe nr. 3-604793 și nr. 3-604794 din 10 septembrie 2021, a deciziei Serviciului Fiscal de Stat nr. 661/3797 din 05 octombrie 2021 asupra cazului de încălcare a legislației fiscale și a deciziei Serviciului Fiscal de Stat nr. Decizia nr. 645/354 din 25 noiembrie 2021.

În motivarea acțiunii a indicat că controlul fiscal nr. 3, a fost inițiat prin decizia nr. DICF112670/23 din 23 august 2021 și a vizat perioada 01 ianuarie 2017-28 februarie 2021, și potrivit deciziei urma să fi început la 24 august 2021 și finalizat la 10 septembrie 2021.

Reține că la 05 octombrie 2021 SFS a examinat cazul de încălcare fiscală și emis decizia nr. 661/3797.

La 02 noiembrie 2021, reclamanta a depus contestație contra deciziei nr. 661/3797 din 05 octombrie 2021 ce a fost respinsă prin decizia nr. 645/354 din 25 noiembrie 2021.

Consideră decizia nr. 661/3797 din 05 octombrie 2021, decizia nr. 645/354 din 25 noiembrie 2021 și actul de control fiscal nr. 3-604792 din 10 septembrie 2021 continuat pe 3-604793 și 3-604794 din 10 septembrie 2021 ca fiind ilegale și care urmează a fi anulate.

În drept, menționează că controlul fiscal contestat-materializat prin actul de control fiscal nr. 3-604792 din 10 septembrie 2021, continuat pe 3-604793 și 3-604794 din 10 septembrie 2021 a fost efectuat de colaboratorii SFS-Gurau Grigore, Voloh Ion și Cosolovschi Ion.

Reamintește că acest control fiscal trebuia să verifice corectitudinea controlului fiscal nr. 2. Controlul fiscal nr. 2 a fost efectuat de Deliu Elena, precum și de Voloh Ion și Cosolovschi Ion. Deci, constată că doi dintre inspectorii care au efectuat controlul fiscal contestat în prezenta cauză, au efectuat și controlul repetat care era unul de verificare.

Consideră că respectivele persoane urmau să aplice art. 50 și 51 Cod administrativ și să nu mizeze pe neatenția contribuabililor.

Indică, că aceeași situație se prezintă și la examinarea cazului de încălcare fiscală în care Bileac Alexandra, care în mod greșit a considerat neconcludente

rezultatele primului control fiscal a examinat și cel de-al doilea caz de încălcare fiscală, precum și cel de-al treilea.

În partea ce ține de legalitatea actului de control fiscal nr. 3-604792 din 10 septembrie 2021, continuat pe 3-604793 și 3-604794 din 10 septembrie 2021 și deciziei nr. 661/3797 din 05 octombrie 2021, menționează că împotriva acestui act de control fiscal a fost expus dezacord, fiind transmise comisiei de examinare o serie de acte contabile ce arată o altă situație decât cele constatate în actul de control fiscal. Subsidiar, informațiile din actul de control fiscal se infirmă prin constatările unui alt act de control fiscal, pentru aceeași perioadă și care a fost realizat prin metoda verificării totale.

Atestă că SRL „Beneploy" a fost deja supus unui control fiscal total pentru perioada 01 ianuarie 2017-31 decembrie 2020 în legătură cu intentarea procesului de insolvabilitate conform deciziei de inițiere controlului fiscal nr. 103345/26 din 26 martie 2021 și finalizat prin întocmirea actului de control fiscal nr. 5-708972 din 02 aprilie 2021, continuat pe formularul 5-708973.

Astfel menționează că actul de control fiscal nr. 3-604792 din 10 septembrie 2021, continuat pe 3-604793 și 3-604794 a fost dispus și efectuat ilegal, deoarece acesta a fost dispus spre efectuare pentru verificarea unui alt act de control fiscal și anume nr. 5-708992 din 27 aprilie 2021, care la rândul său a fost unul repetat pentru verificarea unui alt act de control fiscal-actul de control fiscal nr. 5-708972 din 02 aprilie 2021, continuat pe formularul 5-708973.

Această practică eronată de efectuare a controalelor repetate în cascadă nu este reglementat de Codul Fiscal, fiind admis un singur control fiscal repetat care să verifice controlul fiscal inițial.

Explică că în actul de control fiscal nr. 3-604792 din 10 septembrie 2021 continuat pe 3-604793 și 3-604794 s-a utilizat doar informația din surse indirecte, însă SFS deținea informația din evidența contabilă a SRL „Beneploy", or întreaga evidență contabilă a fost prezentată SFS încă cu ocazia efectuării controlului fiscal în perioada 29 martie 2021-02 aprilie 2021.

În continuare indică reclamanta că s-a oferit o apreciere eronată rulajului de mijloace bănești nefiind luate în considerație rambursările de împrumuturi, datorii.

La capitolul TVA: menționează că pentru anul 2017 și anume L/01/2017:

Suma de 160.646 lei nu trebuia considerată ca suma livrărilor si nicidecum calculat TVA de 26.774 lei din ea.

Pentru L/02/2017: Suma de 37.246 lei nu trebuia considerată ca suma livrărilor și nicidecum calculat TVA de 6.208 lei din ea.

Pentru L/03/2017: Suma de 20.137 lei nu trebuia considerată ca suma livrărilor și nicidecum calculat TVA de 3.356 lei din ea.

Pentru L/04/2017: Suma de 60.350 lei nu trebuia considerată ca suma livrărilor și nicidecum calculat TVA de 10.058,33 lei din ea.

Pentru L/05/2017: Suma de 134.151 lei nu trebuia considerată ca suma livrărilor și nicidecum calculat TVA de 22.358,50 lei din ea.

Pentru L/06/2017: Suma de 249.250 lei nu trebuia considerata ca suma livrărilor și nicidecum calculat TVA de 41.542 lei din ea.

Pentru anul 2018: și anume L/01/2018, suma de 226.054 lei nu trebuia considerată ca suma livrărilor și nicidecum calculat TVA de 37.675,66 lei din ea.

Pentru L/02/2018, suma de 15.000 lei nu trebuia considerată ca suma livrărilor și nicidecum calculat TVA de 2.500 lei din ea.

Pentru L/03/2018, suma de 331.916 lei nu trebuia considerată ca suma livrărilor și nicidecum calculat TVA de 55.319,33 lei din ea.

Pentru L/04/2018, suma de 95.000 lei nu trebuia considerată ca suma livrărilor și nicidecum calculat TVA de 15 833,33 lei din ea.

Pentru L/05/2018, suma de 68.735,40 lei nu trebuia considerată ca suma livrărilor și nicidecum calculat TVA de 11.455,90 lei din ea.

Pentru L/06/2018, suma de 152.249 lei nu trebuia considerată ca suma livrărilor și nicidecum calculat TVA de 25.374,83 lei din ea.

Pentru L/07/2018, suma de 128.906,58 lei nu trebuia considerată ca suma livrărilor si nicidecum calculat TVA de 21.484,43 lei din ea.

Pentru L/08/2018, suma de 27.000 lei nu trebuia considerată ca suma livrărilor și nicidecum calculat TVA de 4.500 lei din ea.

Pentru L/09/2018, suma de 61.546,80 lei nu trebuia considerată ca suma livrărilor și nicidecum calculat TVA de 10.257,80 lei din ea.

Pentru L/12/2018, suma de 86.214 lei nu trebuia considerată ca suma livrărilor și nicidecum calculat TVA de 14.369 lei din ea.

În continuare pentru anul 2019 și anume pentru L/01/2019, suma de 271.723,59 lei nu trebuia considerată ca suma livrărilor și nicidecum calculat TVA de 45 287, 26 lei din ea.

Pentru L/02/2019, suma de 303.218 lei nu trebuia considerată ca suma livrărilor și nicidecum calculat TVA de 50.536,33 lei din ea.

Pentru L/03/2019, suma de 80.000 lei nu trebuia considerată ca suma livrărilor și nicidecum calculat TVA de 13 333,33 lei din ea.

Pentru L/04/2019, suma de 1.400 lei nu trebuia considerată ca suma livrărilor și nicidecum calculat TVA de 233,33 lei din ea.

Pentru L/05/2019, suma de 28.794 lei nu trebuia considerată ca suma livrărilor și nicidecum calculat TVA de 4.799 lei din ea.

Pentru L/06/2019, suma de 37 547 lei nu trebuia considerată ca suma livrărilor și nicidecum calculat TVA de 6.257,83 lei din ea.

Pentru L/07/2019, suma de 224.500 lei nu trebuia considerată ca suma livrărilor și nicidecum calculat TVA de 37.416,66 lei din ea.

Pentru L/08/2019, suma de 3.000 lei nu trebuia considerată ca suma livrărilor și nicidecum calculat TVA de 500 lei din ea.

Pentru, L/09/2019, suma de 2.500 lei nu trebuia considerată ca suma livrărilor și nicidecum calculat TVA de 416,66 lei din ea.

Pentru, L/10/2019, suma de 13.000 lei nu trebuia considerată ca suma livrărilor și nicidecum calculat TVA de 2.166,66 lei din ea.

Pentru L/11/2019, suma de 6.500 lei nu trebuia considerată ca suma livrărilor și nicidecum calculat TVA de 1.083,33 lei din ea.

Pentru L/12/2019, suma de 1.662 lei nu trebuia considerată ca suma livrărilor și nicidecum calculat TVA de 277 lei din ea.

În continuare menționează că, pentru anul 2020 și anume, L/01/2020, suma de 9.200 lei nu trebuia considerată ca suma livrărilor și nicidecum calculat TVA de 1.533 lei din ea.

Pentru L/02/2020, suma de 1.200 lei nu trebuia considerată ca suma livrărilor și nicidecum calculat TVA de 200 lei din ea.

Pentru L/03/2020, suma de 2.500 lei nu trebuia considerată ca suma livrărilor și nicidecum calculat TVA de 417 lei din ea.

Pentru L/04/2020, suma de 1.500 lei nu trebuia considerată ca suma livrărilor și nicidecum calculat TVA de 250 lei din ea.

Pentru L/05/2020, suma de 2.500 lei nu trebuia considerată ca suma livrărilor și nicidecum calculat TVA de 417 lei din ea.

Pentru L/06/2020, suma de 28.000 lei nu trebuia considerată ca suma livrărilor și nicidecum calculat TVA de 4 667 lei din ea.

Pentru L/07/2020, suma de 27.000 lei nu trebuia considerată ca suma livrărilor și nicidecum calculat TVA de 4.500 lei din ea.

Pentru L/08/2020, suma de 16.700 lei nu trebuia considerată ca suma livrărilor și nicidecum calculat TVA de 2.783 lei din ea.

Pentru L/09/2020, suma de 31.037 lei nu trebuia considerată ca suma livrărilor și nicidecum calculat TVA de 5.173 lei din ea.

Pentru L/10/2020, suma de 24.700 lei nu trebuia considerată ca suma livrărilor și nicidecum calculat TVA de 4.117 lei din ea.

Pentru L/11/2020, suma de 500 lei nu trebuia considerată ca suma livrărilor și nicidecum calculat TVA de 83 lei din ea.

În continuare cu referire la impozitul pe venit reclamanta menționează că pentru anul 2018, suma venitului impozabil a fost calculat de la intrări de mijloace bănești în conturile bancare în suma de 1.192.853 lei. În această sumă au fost incluse următoarele plăți: Pentru stingerea datoriilor în termen în suma de-386.920; Intrări sub formă de împrumuturi în suma de-180.000; Alte intrări (conform contracte de preluarea datoriilor în termen) în suma de-625.703.

Pentru anul 2019, suma venitului impozabil a fost calculat de la intrări de mijloace bănești în conturile bancare în suma de 973.844 lei. În această sumă au fost incluse următoarele plăți: Pentru stingerea datoriilor în termen în suma de-688.827; Intrări sub formă de împrumuturi în suma de-1.000; Alte intrări (conform contracte de preluarea datoriilor în termen) în suma de-284.018.

Pentru anul 2019, suma venitului impozabil a fost calculat de la intrări de mijloace bănești în conturile bancare în suma de 144.837 lei. În această suma au fost incluse următoarele plați: Pentru stingerea datoriilor în termen în suma de-124.337 lei; Alte intrări (conform contracte de preluarea datoriilor în termen) în suma de-20.500 lei.

Astfel relatează că, s-a invocat absolut eronat diminuarea impozitului pe venit și a TVA. Concluziile obținute prin metoda indirectă contravin în mod vădit concluziilor SFS prin metoda verificării totale care a inclus și verificarea documentelor contabile. Astfel concluziile actului de control fiscal și deciziei contestate sunt eronate.

Susține în final reclamanta că trimiterile la prevederile Legii contabilității și Codului Fiscal cu privire la obligativitatea entităților de a ține evidența contabilă sunt absolut nepertinente, deoarece SFS a primit de la SRL „Beneploy" actele contabile cu ocazia realizării controlului anterior, unde s-a stabilit că entitatea ține evidență contabilă în modul cuvenit. La fel, cu ocazia examinării dezacordului în privința actului de control fiscal a fost prezentată comisiei de examinare actele contabile relevante care determină netemeinicia actului de control fiscal. Aceste acte contabile nu au fost însă luate în considerație la emiterea Deciziei contestate.

- La data de 24 noiembrie 2023 reclamantul SRL „Beneploy" a depus cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Fiscal de Stat solicitând a declara nul actul de control fiscal nr. 5-727385 prelungit pe blancheta nr. 5-727386, nr. 5-727387, nr. 5-727388 din 05 iulie 2023, decizia Serviciului Fiscal de Stat nr. 6777/2856 din 29 august 2023 asupra cazului de încălcare a legislației fiscale, decizia Serviciului Fiscal de Stat nr. 754/284 din 26 octombrie 2023, decizia SFS nr. 104656/14 din 14 aprilie 2021 și a obliga pârâtul să examineze și să pronunțe decizie asupra cazului de încălcare fiscală în temeiul Actului de control nr. 5-708972 din 02 aprilie 2021, continuat pe formularul 5-708973.

În motivarea acțiunii reclamanta a menționat că, în fapt, controlul fiscal materializat prin actul de control fiscal nr. 5-727385 prelungit pe blancheta nr. 5-727386, nr. 5-727387, nr. 5-727388 din 05 iulie 2023 a fost efectuat de colaboratorul SFS-Cornea Victoria și Cosolovschi Ion.

Reamintește că acest control fiscal este al 4-lea și urma în esență să verifice corectitudinea controlului fiscal nr. 2 și 3 Controlul fiscal nr. 2 efectuat de Deliu Elena, precum și de Voloh Ion și Cosolovschi Ion. Ultimii doi au participat și la controlul nr. 3, iar Cololovschi Ion a participat și la al 4-lea. Deci, constată că doi

dintre inspectori care au efectuat controlul fiscal nr. 2, au efectuat și controlul nr. 3 care era unul de verificare.

Astfel consideră că respectivele persoane urmau să aplice art. 50 și 51 Cod administrativ și să nu mizeze pe neatenția contribuabililor.

În continuare menționează că controlul a fost inițiat prin decizia privind inițierea controlului nr. DICF-131103/27 din 27 iulie 2022, perioada supusă controlului 01 ianuarie 2017-28 februarie 2021, data începerii controlului 02 august 2022, data finalizării 12 august 2022, control prelungit până la 31 august 2022.

Susține că la data de 26 august 2022 a fost înștiințată, prin e-mail, prin scrisoarea nr. 26-21/9-10-1054 din 25 august 2022 despre sistarea controlului fiscal, inițiat prin decizia privind inițierea controlului nr. DICF-131103/27 din 27 iulie 2022, din data de 25 august 2022.

Ulterior în anul 2023, după o perioadă de aproape un an, a fost reluat controlul de la 12 iunie 2023 până la 16 iunie 2023, prelungit până la 28 iunie 2023, prelungit până la 05 iulie 2023.

În continuare reține că inspectorul principal al Direcției control post operațional nr. 3-Cosolovschi Ion și inspectorul principal al Direcției control post operațional nr. 9 din cadrul Direcției generale control a Serviciului Fiscal de Stat-Cornea Victoria au comis o greșeala precum că întreprinderea SRL „Beneploy” a fost înregistrată la data de 27 iulie 2022, astfel aduce la cunoștință că întreprinderea nicidecum nu a fost înregistrată în anul 2022.

În continuare reclamanta susține că, inspectorii din start au calculat decizii cu sume intenționat greșite, au avut toate actele contabile, toate materialele, care special nu au fost luate în calcul, intenționat ca să creeze probleme Societății și Administratorului.

Comunică că a fost majorat neîntemeiat în Anexa 2D în Declarația cu privire la impozitul pe venit col. 3 rând 03012 pentru perioadele fiscale A2017-2.974 lei, A2018-2.082 lei, A2019-57.492 lei, iar în A2020 a cheltuielilor aferent pierderilor din vânzarea mijloacelor fixe în scopuri fiscale col. 3 rând 03020 cu 134.149 lei.

Explică că a fost invocată-deducerea neîntemeiată a cheltuielilor ce țin de casarea combustibilului în lipsa foilor de parcurs, astfel nefiind confirmată utilizarea acestuia în cadrul activității de întreprinzător în sumă de 709.284 lei, inclusiv în perioada A/2017 în sumă de 700.649 lei, și în perioada A/2020 în sumă de 8.635 lei.

Contrar celor expuse confirmă prezentarea foilor de parcurs atât pentru autoturisme însoțite de contractele de comodat, cât și pentru utilajul tehnologic Belaz-un (sunt prezentate 2 dosare cu foi de drum pentru A2017 cuprinzând 271 file) care nemijlocit au participat în procesul de producere, ceea ce e evident pentru transportarea materiei prime.

Actele au fost ridicate prin procesul-verbal de ridicarea actelor din 03 iunie 2022 și Procesul-Verbal de ridicare a actelor din 23 august 2022.

Conchide că în contractul de vânzare-cumpărare nr. 02-07/16 din 02 iulie 2016, încheiat între SRL „Beneploy" și SRL „Natanol Priorit" pct. 2.3 livrarea produsului se efectuează cu transportul cumpărătorului, în volum cuprins între 2.000-10.000 tone de masă de rocă.

Pe lângă foile de drum 271 file, mai sunt prezentate și rapoartele lunare de consumuri de uleiuri, unde sunt înscrisuri cu stoc inițial la început de perioadă, consumuri specificate cantitativ utilizat la ce tip de utilaj și dacă sunt intrări de materiale în perioada respectivă, contrasemnat de persoana responsabilă de evidența combustibilului și a uleiurilor.

În continuare referitor la corectitudinea calculării și achitării TVA la buget pentru perioadele fiscale L/032017-L/02/2021 menționează că lucrările executate conform proceselor-verbale și anume, proces-verbal de recepție a lucrărilor executate la 31 decembrie 2017 „Reparația transportatoarelor" în sumă de 224.258 lei; proces-verbal de recepție a lucrărilor executate la 31 decembrie 2017 „Amenajarea teritoriului" în sumă de 52.961 lei; proces-verbal de recepție a lucrărilor executate la 01 ianuarie 2019 „Restabilirea depozitului" în sumă de 66.181 lei; proces-verbal de recepție a lucrărilor executate la 01 ianuarie 2019 „Cimentarea traseului" în sumă de 120.645 lei.

Astfel, conform contractului de parteneriat nr. 15 din 01 iulie 2016, Acord Adițional nr. 2, pct. 3.2.8 ce prevede „Toate reparațiile capitale ale bunurilor mobile în formă de instalații, mijloace special de transport și utilaj tehnic destinat exploatării, efectuate de către PARTENER-2 revin proprietarului-PARTENER. La afirmația inspectorilor că amenajarea teritoriului nu se încadrează în condițiile menționate, conform art. 459 Cod civil, bunurile imobile și mobile. pct. 5 Bunurile care nu sânt raportate la categoria de bunuri imobile, inclusiv banii. Valorile mobiliare și alte titluri de valoare, sunt considerate bunuri mobile. Conform comunicatului nr. 26 din 10 martie 2008 al Ministerului Finanțelor, transmiterea contribuțiilor la asociația civilă nu se califică ca livrare impozabilă. Modalitatea specificată este in vigoare pentru relațiile membrilor asociației care iau naștere din contractul de asociație civilă (inclusiv) la împărțirea veniturilor dintre membrii asociației civile, împărțirea produsului activității comune și realizarea de fiecare membru a rezultatului activității lor comune".

Astfel au fost întocmite procese-verbale cu privire la transmiterea acestor lucrări efectuate către SRL „ConstrPrimIndustria": proces-verbal nr. 3 din 31 decembrie 2017 la contractul de parteneriat nr. 15 din 01 iulie 2016, prin care s-a hotărât transmiterea reparațiilor și lucrărilor efectuate de SRL „Beneploy" către SRL „ConstrPrimIndustria" și anume „amenajarea teritoriului" în sumă de 52.962 lei și „reparația transportatoarelor" în sumă de 223.849 lei; proces-verbal nr. 1 din 31

decembrie 2019 la Contractul de parteneriat nr. 15 din 01 iulie 2016, prin care s-a hotărât transmiterea reparațiilor și lucrărilor efectuate de SRL „Beneploy” către SRL „ConstrPrimIndustria” și anume „betonarea/cimentarea traseului pentru belaz” în sumă de 87.432 lei și „restabilirea depozitului” în sumă de 47.981 lei.

În partea ce ține de capitolul concluzii și propuneri a fost omisă anularea amenzilor: 50.000 lei, pentru lipsa totală a contabilității ceea ce face imposibilă efectuarea controlului fiscal conform prevederilor art. 253 alin. (5) Cod fiscal; 5.000 lei, pentru neexecutarea cerințelor din citația Serviciului Fiscal de Stat, conform prevederilor art. 253 alin. (5) Cod fiscal.

Aceste amenzi sunt aplicate contrar faptelor, deoarece toată evidența contabilă, prin actele transmise și programa electronică de evidență 1C Contabilitate, confirmate prin Actul de control fiscal nr. 5-708972 din 02 aprilie 2021, continuat pe formularul 5-708973.

Soluția instanței de fond

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 21 noiembrie 2024, acțiunea înaintată de SRL „Beneploy” a fost respinsă ca neîntemeiată.

Solicitarea apelantului

La 14 decembrie 2024 (*în interiorul termenului prevăzut la art. 232 alin. (1) Cod administrativ*), lichidatorul SRL „Beneploy”-Cergă Mihail, a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 21 noiembrie 2024, iar la 07 aprilie 2025 (*în interiorul termenului prevăzut la art. 232 alin. (2) Cod administrativ*) a fost înregistrată cererea de apel motivată, prin care a fost solicitat casarea hotărârii instanței de fond și emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă.

În esență, în motivarea cererii de apel s-a invocat că instanța de fond, respingând cererile de chemare în judecată, s-a limitat la a afirma în mod general, că acțiunile SFS au fost corecte, fără a examina și fără a răspunde explicit obiecțiilor procedurale și de fond invocate de reclamant.

Potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului (*Ruiz Torija c. Spania, Hiro Balani c. Spania, Buzescu c. România, Donadze c. Georgia, Wagner și J. M. W. L. c. Luxemburg*), atunci când un argument este decisiv pentru soluționarea cauzei, instanța este obligată să îi dea un răspuns clar și motivat. Dreptul la un proces echitabil, garantat de art. 6 §1 din Convenție, presupune nu doar posibilitatea părților de a formula apărări, ci și obligația instanței de a le examina efectiv și de a motiva soluția adoptată, astfel încât hotărârea să nu fie arbitrară.

Conform pct. 22 din Hotărârea Plenului CSJ nr. 3 din 09 iunie 2014, lipsa unui răspuns special și explicit la cele mai importante apărări constituie o încălcare a

art. 6§1 din Convenție. O hotărâre nemotivată sau întemeiată pe erori evidente de fapt ori de drept echivalează cu o denegare de justiție.

În speță, apelantul susține că instanța de fond nu a analizat:

-efectele actului de control fiscal nr. 5 din 05 iulie 2023 și ale deciziei SFS nr. 6777/2856 din 29 august 2023, prin care au fost, în esență, infirmate concluziile controalelor fiscale anterioare nr. 2 și nr. 3, rezultând necesitatea anulării acestora;

-obiecțiile procedurale cu privire la lipsa de imparțialitate a organului de control, determinată de participarea acelorași inspectori la controale succesive de verificare a propriilor constatări, cu ignorarea obligațiilor de abținere prevăzute de Codul administrativ;

-viciile grave ale actului de control, inclusiv erorile de fapt (date incorecte privind înregistrarea societății, natura activității desfășurate), ignorarea actelor normative și a probelor contabile, precum și neanalizarea argumentată a dezacordului formulat de contribuabil;

-lipsa temeiului legal pentru recalcularea impozitului pe venit, a TVA și pentru respingerea deducerii cheltuielilor, deși documentele primare, politicile contabile și controalele anterioare confirmau corectitudinea evidenței;

-menținerea nejustificată a amenzilor aplicate, inclusiv a celei de 50.000 lei pentru pretinsa lipsă a evidenței contabile, în condițiile în care existența și corectitudinea acesteia fuseseră confirmate prin acte de control anterioare;

-contradicția creată prin „micșorarea” sumelor stabilite anterior, fără anularea actelor și deciziilor fiscale eronate, ceea ce a generat o situație de insecuritate juridică și hotărâri administrative incompatibile între ele.

De altfel, prin omisiunea examinării acestor argumente esențiale, instanța de fond nu și-a îndeplinit obligația de a efectua un control efectiv al legalității și temeiniciei actelor contestate și nu a motivat hotărârea în mod corespunzător, încălcând art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. În consecință, hotărârea este neîntemeiată și contrară normelor legale, fiind necesară reexaminarea cauzei în fond, cu luarea în considerare a tuturor argumentelor expuse în cererile de chemare în judecată.

Argumentele participanților la proces

În ședința instanței de apel, reprezentantul intimatului, Serviciul Fiscal de Stat-Criclivaia Elena, a susținut argumentele invocate în referință și a solicitat respingerea apelului declarat de SRL „Beneploy” și menținerea hotărârii instanței de fond.

Reprezentantul apelantei SRL „Beneploy”, în ședința instanței de apel nu s-a prezentat, dar a înaintat cerere de examinare în lipsă, motiv din care, pornind de la reglementările art. 239 alin. (2) Cod administrativ, Completul judiciar a dispus judecarea cauzei în absența participanților neprezenți.

Aprecierea instanței de apel

- *Cu referire la admisibilitatea acțiunii în contenciosul administrativ:*

Conform art. 22 alin. (1) Cod administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sunt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

În temeiul art. 17 Cod administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Potrivit art. 189 alin. (1) și (2) Cod administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ. O acțiune în contencios administrativ poate fi înaintată și atunci când autoritatea publică nu a soluționat în termen legal o cerere.

În conformitate cu prevederile art. 206 alin. (1) și (2) Cod administrativ, o acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acțiune în contestare); b) obligarea autorității publice să emită un act administrativ individual (acțiune în obligare); c) impunerea la acțiune, la tolerare a acțiunii sau la inacțiune (acțiune în realizare); d) constatarea existenței sau inexistenței unui raport juridic ori nulității unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acțiune în constatare); sau e) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acțiune de control normativ). Acțiunea în constatare prezumă existența unui interes îndreptățit pentru constatarea solicitată. Acțiunea în constatare nu poate fi înaintată dacă reclamantul își poate sau și-ar putea revendica drepturile printr-o altă acțiune prevăzută la alin. (1), cu excepția situației când se urmărește constatarea nulității unui act administrativ individual sau normativ.

Potrivit art. 207 alin. (1) Cod administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.

Dispoziția art. 207 alin. (2) Cod administrativ, prevede că acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când: a) există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; b) există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept sau că între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare; c) la aceeași sau la altă instanță de judecată se examinează o acțiune

între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; d) acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 209; e) reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17; f) nu sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 208 din Codul administrativ-procedura prealabilă; g) acțiunea a fost depusă de o persoană fără împuterniciri în acest sens; h) cererea de chemare în judecată nu corespunde cerințelor prevăzute la art. 211 alin. (1) și (2) și art. 212 alin. (1) și reclamantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanța de judecată.

În temeiul art. 209 alin. (1) și (2) Cod administrativ, acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluționarea acesteia; b) data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă. Prevederile art. 165 alin. (1) referitoare la nesoluționarea în termen se aplică corespunzător. Dacă informația cu privire la exercitarea căilor de atac nu se conține în actul administrativ individual sau în decizia cu privire la cererea prealabilă ori este indicată incorect, înaintarea acțiunii în contencios administrativ se admite în termen de un an de la comunicarea sau notificarea actului administrativ sau a deciziei cu privire la cererea prealabilă.

La caz, analizând materialele cauzei în coroborare cu materialele dosarului administrativ, instanța de apel atestă că nu s-a constatat că: ar exista o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; ar exista o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare sau; la aceeași sau la altă instanță de judecată se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 209 Cod administrativ; acțiunea nu a fost semnată și depusă, în interesele SRL „Beneploy”, iar reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17 din Codul administrativ.

Având în vedere că, în procesul examinării cererii de apel, nu au fost constatate circumstanțe care să determine inadmisibilitatea acțiunii, etapa verificării admisibilității fiind depășită, Completul consideră că litigiul urmează a fi examinat în fond, prin aprecierea argumentelor invocate și a probatoriului administrat.

- *Cu referire la fondul cauzei de contencios administrativ:*

Verificând legalitatea și temeinicia hotărârii primei instanțe atacată cu apel, prin prisma lucrărilor din dosar în raport cu prevederile legislației în vigoare, Completul judiciar statuează că apelul declarat este neîntemeiat și în conformitate cu prevederile art. 240 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, urmează a fi respins din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 231 alin. (2) Cod administrativ, pentru procedura în apel se aplică corespunzător prevederile cap. II din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

Astfel, conform art. 219 alin. (1)-(3) Cod administrativ, instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți. Instanța de judecată depune eforturi pentru înlăturarea greșelilor de formă, explicarea cererilor neclare, depunerea corectă a cererilor, completarea datelor incomplete și pentru depunerea tuturor declarațiilor necesare constatării și aprecierii stării de fapt. Instanța de judecată indică asupra aspectelor de fapt și de drept ale litigiului care nu au fost discutate de participanții la proces. Instanța de judecată nu are dreptul să depășească limitele pretențiilor din acțiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanții la proces.

Conform art. 220 alin. (1) Cod administrativ, obținerea probelor în procedura contenciosului administrativ are loc conform art. 87-93.

Din conținutul art. 93 Cod administrativ, rezultă că fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția. Prin derogare de la prevederile alin. (1), fiecare participant probează faptele atribuite exclusiv sferei sale. Reglementări suplimentare sau derogatorii sunt admisibile doar în baza prevederilor legale.

De asemenea, în conformitate cu art. 195 Cod administrativ, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art. 169-171.

Astfel, potrivit art. 118 alin. (1) Cod de procedura civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel, iar conform art. 122 alin. (1) din Cod, circumstanțele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probațiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante.

În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea cauzei, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces.

Din actele dosarului rezultă că în baza deciziei privind inițierea controlului nr. DICF-103345/26 din 26 martie 2021, în legătură cu intentarea procedurii de

insolvabilitate, Serviciul Fiscal de Stat a efectuat un control fiscal la fața locului, prin metoda verificării totale la SRL „Beneploy”, cu privire la corectitudinea calculării și plenitudinea transferării la buget a impozitelor și taxelor în perioada 01 ianuarie 2017-28 februarie 2021.

La finalizarea controlului fiscal a fost întocmit actul de control fiscal nr. 5-708972, prelungit pe formularul 5-708973 din 02 aprilie 2021.

Prin decizia nr. 661/27 din 14 aprilie 2021, Serviciul Fiscal de Stat a decis suspendarea cazului și efectuarea unui control repetat, urmare a stabilirii faptului că constatările expuse în act sunt neconcludente, incomplete și au fost depistate circumstanțe ce atestă existența unor semne de încălcare fiscală.

Prin decizia Serviciului Fiscal de Stat privind inițierea controlului nr. DICF104656/14 din 14 aprilie 2021 a fost inițiat un control fiscal repetat, prin metoda verificării totale cu privire la estimarea obligațiilor fiscale prin metode și din surse indirecte.

La data de 27 aprilie 2021 a fost emis actul de control fiscal nr. 5-708992.

Prin decizia nr. 661/1584 din 19 mai 2021 asupra cazului de încălcare fiscală, s-a decis:

„I. Concluziile și propunerile expuse în actul de control nr. 5-708972 din 02 aprilie 2021, prelungit pe formularul nr. 5-708973 se consideră nule;

II. A încasa la buget sumele impozitelor și taxelor, calculate în rezultatul controlului:

-340.719 lei, impozitul pe venit din activitatea de întreprinzător estimat, inclusiv pentru A/2017-42.869 lei, A/2018-88.437 lei, A/2019-193.566 lei, A/202-15.847 lei.

-470.881 lei, taxa pe valoarea adăugată estimată, inclusiv pentru A/2017-33.757 lei, A/2018-137.704. A/2019-277.698 lei și A/2020-21.723 lei.

III. A calcula la buget majorarea de întârziere, conform prevederilor art. 228 alin. (2) Cod fiscal:

-42.004 lei, pentru neachitarea impozitului pe venit din activitatea de întreprinzător.

-107.533 lei, pentru neachitarea taxei pe valoarea adăugată estimată.

IV. A aplica amenzi pentru încălcările legislației fiscale:

-68.144 lei, conform prevederilor art. 261 alin. (4) Cod fiscal, pentru diminuarea impozitului pe venit din activitatea de întreprinzător (340.719 lei x 20%);

-93.856 lei, conform prevederilor art. 261 alin. (4) Cod fiscal, pentru diminuarea taxei pe valoarea adăugată (469.279 lei x 20%);

-10.000 lei, conform prevederilor art. 260 alin. (1) Cod fiscal, pentru încălcarea modului de întocmire și prezentare a Declarației cu privire la impozitul pe venit pentru perioadele fiscale A/2017-A/2020 și Declarațiilor privind TVA pentru perioadele fiscale L/01/2017, L/06/2017. L/01/2018, L/02/2018, L/03/2018,

L/04/2018, L/07/2018, L/08/2018, L/09/2018, L/12/2018, L/01/2019, L/02/2019, L/03/2019, L/05/2019, L/06/2019, L/07/2019, L/10/2019. L/12/2019, L/01/2020, L/06/2020, L/07/2020, L/08/2020, L/09/2020, L/10/2020, care a generat obligații suplimentare la buget (28 cazuri x 500 lei);

-50.000 lei, conform prevederilor art. 257 alin. (5) Cod fiscal, pentru lipsa totală a contabilității;

-5.000 lei, conform prevederilor art. 253 alin. (5) Cod fiscal, pentru neexecutarea cerințelor din citația Serviciului Fiscal de Stat.

La data de 16 iunie 2021, SRL „Beneploy" a depus contestație împotriva Deciziei nr. 661/1584 din 19 mai 2021.

Prin decizia nr. 645/237 din 29 iulie 2021, emisă pe marginea contestației, s-a decis suspendarea executării deciziei nr. 661/1584 din 19 mai 2021 și s-a dispus efectuarea unui control fiscal repetat la SRL „Beneploy".

Prin decizia Serviciului Fiscal de Stat privind inițierea controlului nr. DICF112670/23 din 23 august 2021 a fost inițiat un control fiscal repetat, prin metoda verificării totale privind estimarea obligațiilor fiscale prin metode și din surse indirecte.

La data de 10 septembrie 2021 a fost emis actul de control fiscal nr. 3-604792 continuat pe 3-604793 și 3-604794.

Prin decizia nr. 661/3797 din 05 octombrie 2021 asupra cazului de încălcare a legislației fiscale s-a decis:

I. A modifica și a completa decizia nr. 661/1584 din 19 mai 2021, după cum urmează:

în partea constatatoare a deciziei:

-pct. 3, pag. 3 alineatul cu conținutul „*Ca rezultat, s-a estimat venitul impozabil în sumă totală de 2.271.460 lei, din care impozitul pe venit în mărime de 15% constituie 340.719 lei, inclusiv: pentru perioada A/2017 constituie 42.869 lei (2.134.111 lei-1.848.316 lei) x 15%; pentru perioada A/2018 constituie 88.437 lei (589.578 lei) x 15%; pentru perioada A/2019 constituie 193.566 lei (1.290.443 lei) x 15%; pentru perioada A/2020, constituie 15.847 lei (105.644 lei) x 15%*" va avea următorul conținut "*Ca rezultat, venitul impozabil estimat pentru perioadele fiscale A/2018-A/2020 constituie 1.917.206 lei, luând în considerare suma cheltuielilor neconfirmate documentar permise spre deducere (0,2%), fiind estimat impozitul pe venit aferent cu aplicarea cotei de 15%, care constituie 287.581 lei, inclusiv: pentru perioada A/2018-84.047 lei: pentru perioada A/2019-189.375 lei: pentru perioada A/2020-14.159 lei. Pentru A/2017 venit impozabil nu a fost determinat*":

-pct. 3, pag. 3 ultimul alineat, sintagma „*. . . a Declarației cu privire la impozitul pe venit pentru perioadele fiscale A/2017-A/2020*" se substituie cu sintagma , , . . .

a Declarației cu privire la impozitul pe venit pentru perioadele fiscale A/2018-A/2020”,

-pct. 5 va avea un alt conținut, și anume: „Conform înscrierilor din contul curent generalizat, la momentul inițierii controlului fiscal precedent-15 aprilie 2021, entitatea înregistrează supraplăți în sumă totală de 7.368,21 lei, care din lipsa contabilității și respectiv a imposibilității contrapunerii acestora cu datele din contabilitate, urmează a fi calificate ca supraplăți ireale și anume:

-111.110/Impozit pe venitul reținut din salariu, în sumă totală de 2.765,68 lei, inclusiv: plată de bază 2 756, 87 lei și majorare de întârziere 8, 81 lei;

-114.110/Taxa pe valoarea adăugată la mărfurile produse, în sumă totală de 4.543,64 lei, plată de bază:

-114.412/Taxa pentru amenajarea teritoriului, în sumă totală de 0,95 lei, majorare de întârziere:

-114.418/Taxa pentru unitățile comerciale, în sumă totală de 25,53 lei, inclusiv: plată de bază 0,45 lei și majorare de întârziere 25,08 lei;

-121.410/Majorarea de întârziere (penalitatea) calculată pentru neachitarea în termen a contribuțiilor de asigurări sociale de stat obligatorii, în sumă totală de 23,38 lei:

-122.100/Prime de asigurare obligatorie de asistență medicală, în sumă totală de 9,03 lei, majorare de întârziere.

pct. 5 se substituie cu pct. 6.

în partea decisivă a deciziei:

-cap. II liniuța 1-a, sintagma, *340.179 lei, impozitul pe venit din activitatea de întreprinzător estimat inclusiv pentru A/2017-42.869 lei, A/2018-88.437 lei, A/2019-193.566 lei, A/2020-15.847 lei*” se substituie cu sintagma, *28.7581 lei, impozitul pe venit din activitatea de întreprinzător estimat inclusiv: pentru A/2018-84.047 lei, A/2019-1.893,75 lei, A/2020-14.159 lei*”;

-cap. III liniuța 1-a, sintagma „42.004 lei” se substituie cu sintagma „35.331 lei” (anexa nr. 1):

-cap. IV liniuța 1-a, sintagma „68.144 lei (340.719 lei x 20%)” se substituie cu sintagma „57.516 lei (287.581 lei x 20%)”, sintagma „perioadele fiscale A/2017-A/2020” se substituie cu sintagma „perioadele fiscale A/2018-A/2020”

-cap. IV liniuța a 3-a, sintagma „. . . a Declarației cu privire la impozitul pe venit pentru perioadele fiscale A/2017-A/2020” se substituie cu sintagma „. . . a Declarației cu privire la impozitul pe venit pentru perioadele fiscale A/2018-A/2020”.

II. În rest, decizia nr. 661/1584 din 19 mai 2021 emisă de Direcția generală administrare fiscală control fiscal post operațional, rămâne nemodificată și este obligatorie pentru executare.

Prin decizia nr. 645/345 din 25 noiembrie 2021 pe marginea contestației împotriva deciziei nr. 661/3797 din 05 octombrie 2021, emise de Direcția generală control post operațional s-a respins contestația depusă de SRL „Beneploy” și a fost menținută decizia nr. 661/3797 din 05 octombrie 2021.

La data de 05 iulie 2023 a fost emis actul de control fiscal nr. 5-727385 prelungit pe blancheta nr. 5-727386, nr. 5-727387, nr. 5-727388, iar prin decizia asupra cazului de încălcare fiscală nr. 777/2586 din 29 august 2023 s-a decis: „1. A micșora sumele impozitelor, taxelor, majorărilor de întârziere și amenzilor confirmate prin decizia asupra cazului de încălcare a legislației nr. 661/3797 din 05 octombrie 2021, emisă de Direcția generală control post operațional, după cum urmează:

-287.581 lei, impozitul pe venit din activitatea de întreprinzător diminuat;

-470.881 lei, taxa pe valoarea adăugată diminuată;

-35.331 lei, majorare de întârziere pentru neachitarea în termen a impozitului pe venit activitate de întreprinzător;

-107.533 lei, majorare de întârziere pentru neachitarea în termen a taxei pe valoarea adăugată;

-57.516 lei, amendă pentru diminuarea impozitului pe venit din activitatea de întreprinzător, conform prevederilor art. 261 alin. (4) Cod fiscal;

-93.856 lei, amendă pentru diminuarea taxei pe valoarea adăugată, conform prevederilor art. 261 alin. (4) Cod fiscal;

-10.000 lei, amendă pentru nerespectarea modului de întocmire și de prezentare a Declarațiilor cu privire la impozitul pe venit (Forma VEN12) și Declarațiilor privind TVA, conform prevederilor art. 260 alin. (1) Cod fiscal.

2. A reflecta spre calcul în contul curent supraplățile care nu se confirmă cu datele contabilității:

-la codul 111110 „impozit pe venit reținut din salariu” în sumă de 2.801,77 lei, inclusiv: 2.797,52 lei plată de bază și 4, 25 lei majorare de întârziere;

-la codul 114110 „taxa pe valoarea adăugată” în sumă de 4.543, 64 lei plată de bază;

-la codul 114412 „taxa pentru amenajarea teritoriului” în sumă de 0,95 lei majorare de întârziere;

-la codul 114418 „taxa pentru unitățile comerciale și/sau de prestări servicii” în sumă de 17,88 lei, inclusiv 0,45 lei plată de bază și 17,43 majorare de întârziere;

-la codul 121410 „majorarea de întârziere (penalitatea) calculată pentru neachitarea în termen a contribuțiilor de asigurări sociale de stat obligatorii” în sumă de 23,38 lei.

3. A micșora pierderile fiscale:

-pentru perioada fiscală A/2018 cu 2.082 lei, care vor constitui 89.962 lei;

-pentru perioada fiscală A/2019 cu 57.492 lei, care vor constitui 48.239 lei.

-pentru perioada fiscală A/2020 cu 27.902 lei, care vor constitui 0 lei.

4. A micșora suma TVA spre deducere pentru perioada ulterioară cu 3.931 lei, care la situația de 28 februarie 2021 va constitui 723 lei.

5. A încasa la buget sumele impozitelor și taxelor calculate în rezultatul controlului:

-102.930 lei, impozitul pe venitul din activitatea de întreprinzător diminuat, inclusiv pentru perioadele fiscale A/2017 cu 89.144 lei și A/2020 cu 13.786 lei;

-236.328 lei, taxa pe valoarea adăugată diminuată, inclusiv pentru perioadele fiscale A/2017 cu 147.366 lei și A/2019 cu 88.962 lei;

-3.557 lei, contribuții de asigurări sociale de stat obligatorii diminuate, pentru perioada fiscală L/01/2019;

-889 lei, prime de asigurare obligatorie de asistență medicală diminuate, pentru perioada fiscală L/01/2019;

6. A încasa la buget majorare de întârziere (penalitate), calculată în conformitate cu art. 228 alin. (1) și alin. (2) Cod fiscal (anexa nr. 1 la prezenta decizie):

-31.069, pentru neachitarea în termen a impozitului pe venit din activitatea de întreprinzător diminuat;

-68.654 lei, pentru neachitarea în termen a taxei pe valoarea adăugată diminuată.

7. A încasa la buget majorare de întârziere (penalitate), calculată în rezultatul controlului în conformitate cu prevederile art. 30 alin. (1) din Legea RM nr. 1593-XV din 26 decembrie 2002 "*Cu privire la mărimea, modul și termenele de achitare a primelor de asigurare obligatorie de asistență medicală*":

-211 lei, pentru neachitarea în termen a primelor de asigurare obligatorie de asistență medicală diminuate, (anexa nr. 1 la Decizie).

8. A încasa la buget majorare de întârziere (penalitate), calculată în conformitate cu art. 28 alin. (1) și alin. (2) din Legea privind sistemul public de asigurări sociale nr. 489 din 08 iulie 1999 (anexa nr. 1 la prezenta decizie);

-842 lei, pentru neplata în termen a contribuțiilor de asigurări sociale de stat obligatorii datorate de angajator diminuate.

9. A aplica pentru încălcările legislației:

-20.586 lei, amendă pentru diminuarea impozitului pe venit din activitatea de întreprinzător pentru perioadele fiscale A/2017, A/2020, conform prevederilor art. 261 alin. (4) Cod fiscal (102.930 lei x 20 %);

-47.266 lei, amendă pentru diminuarea taxei pe valoarea adăugată pentru perioadele fiscale L/06/2017, L/07/2017, L/08/2017, L/09/2017, L/10/2017, L/11/2017, L/12/2017, L/12/2019, conform prevederilor art. 261 alin. (4) Cod fiscal (236.328 lei x 20 %);

-2.610 lei, amendă pentru neachitarea în termenele stabilite de legislație a impozitului pe venit în rate pentru perioada fiscală A/2017 (anexa nr. 2 la prezenta decizie);

-5.000 lei, amendă pentru nerespectarea modului de întocmire a Declarațiilor cu privire la impozitul pe venit din activitatea de întreprinzător (Forma VEN12) pentru perioadele fiscale A/2017, A/2020 și Declarațiilor privind TVA (Forma TVA12) pentru perioadele fiscale L/06/2017, L/07/2017, L/08/2017, L/09/2017, L/10/2017, L/11/2017, L/12/2017, L/12/2019, conform prevederilor art. 260 alin. (1) Cod fiscal (500 lei x 10 cazuri);

-40.000 lei, amendă pentru neasigurarea păstrării benzilor de control pentru perioada L/12/2017, conform prevederilor art. 257 alin. (5) Cod fiscal.

10. A aplica avertizare conform art. 235 alin. (1^1) Cod fiscal pentru comiterea încălcării fiscale nesemnificative:

a) prevăzute la art. 261 alin. (4) Cod fiscal, prin:

-diminuarea contribuțiilor de asigurări sociale de stat obligatorii virate de angajatori în sumă de 3.557 lei, pentru perioada fiscală L/01/2019;

-diminuarea primelor de asigurare obligatorie de asistență medicală în sumă de 889 lei pentru perioada fiscală L/01/2019;

b) prevăzute la art. 260 alin. (1) Cod fiscal, prin:

-încălcarea modului de întocmire a dării de seamă privind reținerea impozitului pe venit, a primelor de asigurare obligatorii de asistență medicală și a contribuțiilor de asigurări sociale de stat obligatorii calculate (Forma IPC18) pentru perioada fiscală L/01/2019 și L/10/2020.

Astfel, nefiind de acord cu actele administrative emise în privința sa, SRL „Beneploy” s-a adresat în instanța de judecată cu prezenta acțiune.

Fiind învestită cu judecarea prezentei cauze, prin hotărârea din 21 noiembrie 2024, Judecătoria Chișinău sediul Centru a respins acțiunea înaintată de SRL „Beneploy”.

Completul judiciar apreciază hotărârea instanței de fond ca fiind întemeiată, adoptată cu aprecierea corectă a probelor administrate și aplicarea justă a normelor de drept material și procedural, reieșind din următoarele motive.

În materie de drept, potrivit, art. 133 alin. (2) pct. 14) Cod fiscal, în realizarea funcțiilor sale, Serviciul Fiscal de Stat are următoarele atribuții în domeniul administrării fiscale, efectuează controlul fiscal, examinează cazurile de încălcare fiscală, aplică sancțiuni fiscale și emite acte administrative în scopul aplicării prezentului cod.

Potrivit art. 214 alin. (1)-(3), (6)-(7) Cod fiscal, controlul fiscal are drept scop verificarea modului în care contribuabilul respectă legislația fiscală într-o anumită perioadă sau în câteva perioade fiscale. Controlul fiscal este exercitat de Serviciul Fiscal de Stat și/sau de un alt organ cu atribuții de administrare fiscală, în limitele competenței acestora, la fața locului și/sau la oficiul acestora. Procedura controlului fiscal constă într-un ansamblu de metode și operațiuni de organizare și desfășurare a controlului, precum și de valorificare a rezultatelor lui. Controlul

fiscal la fața locului și/sau la oficiul organului, prevăzut la alin. (2), poate fi organizat și efectuat prin următoarele metode și operațiuni: verificarea faptică, verificarea documentară, verificarea totală, verificarea parțială, verificarea tematică, verificarea operativă, verificarea prin contrapunere. Metodele și operațiunile concrete utilizate la organizarea și exercitarea controlului fiscal sunt determinate, în baza prezentului cod, în instrucțiunile cu caracter intern ale Serviciului Fiscal de Stat. Organele cu atribuții de administrare fiscală pot efectua controlul fiscal repetat în cazul în care rezultatele controlului fiscal exercitat anterior sunt neconcludente, incomplete sau nesatisfăcătoare ori dacă ulterior au fost depistate circumstanțe ce atestă existența unor semne de încălcare fiscală și, prin urmare, se impune un nou control. Controlul fiscal repetat poate fi efectuat în cadrul examinării contestațiilor împotriva deciziei Serviciului Fiscal de Stat sau acțiunii funcționarului fiscal și, în alte cazuri, la decizia conducerii organelor menționate la alin. (6).

În corespundere cu art. 241 Cod fiscal, cauzele cu privire la încălcările fiscale sunt examinate de către Serviciul Fiscal de Stat.

Instanța de apel statuează că instanța de fond întemeiat a respins argumentele SRL „Beneploy”, potrivit cărora efectuarea unui control fiscal repetat ar fi ilegală, în condițiile în care anterior societatea a fost supusă unui control prin metoda verificării totale în legătură cu procedura de insolvabilitate.

Or, potrivit Codului fiscal, controlul fiscal repetat este admisibil atunci când rezultatele controlului inițial sunt neconcludente, incomplete ori nesatisfăcătoare, precum și în situația în care ulterior sunt depistate circumstanțe ce indică existența unor încălcări ale legislației fiscale, condiții care, în speță, au fost întrunite.

Nu pot fi reținute nici susținerile SRL „Beneploy”, precum că actul de control din 10 septembrie 2021 ar fi fost întocmit exclusiv în baza unor surse indirecte, deși întreaga evidență contabilă ar fi fost prezentată organului fiscal, deoarece din materialele dosarului rezultă că Serviciul Fiscal de Stat a solicitat în mod repetat, prin citațiile din 03 august 2021 și 06 august 2021, prezentarea documentelor primare și contabile necesare efectuării controlului, însă acestea nu au fost puse integral la dispoziția organului de control nici până la finalizarea procedurii.

În aceste condiții, instanța conchide că obligațiile fiscale, în mod legal, în temeiul art. 189 alin. (2) Cod fiscal, au fost determinate prin metode și din surse indirecte.

Totodată, instanța consideră neîntemeiată critica apelantei referitoare la aplicarea sancțiunii pentru lipsa evidenței contabile, or conform art. 8 alin. (2) lit. c) și f) Cod fiscal, precum și prevederilor Legii contabilității nr. 113/2007 și ale Legii contabilității și raportării financiare nr. 287/2017, contribuabilul este obligat să țină contabilitatea, să asigure păstrarea documentelor și să le prezinte organului fiscal la prima cerere. Neasigurarea acestor obligații atrage răspunderea prevăzută

de art. 257 alin. (5) Cod fiscal, sancțiune care, în speță, a fost aplicată în mod legal, întrucât lipsa documentelor a făcut imposibilă efectuarea controlului în baza evidenței primare.

În mod similar, Colegiul menționează că instanța de fond a reținut corect că ajustarea cheltuielilor aferente amortizării mijloacelor fixe a fost justificată, în lipsa Registrului de evidență și calculare a amortizării și a documentelor care să confirme utilizarea bunurilor în activitatea de întreprinzător, condiții expres prevăzute de art. 24 și art. 261 Cod fiscal, precum și de Regulamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 704/2019.

De altfel, nici critica cu privire la calcularea TVA pentru activele transmise către SRL „Constr-Prim Industria" nu poate fi reținută, deoarece transferurile reflectate la caz, au fost efectuate după încetarea contractului de parteneriat, respectiv la 31 decembrie 2019, iar potrivit art. 95, art. 101 și art. 102 Cod fiscal, acestea constituie livrări impozabile, supuse TVA, fiind corect stabilită obligația fiscală în sarcina reclamantei.

În altă ordine de idei, instanța de apel subliniază că erorile materiale cu privire la data înregistrării societății și genul de activitate au fost corectate prin decizia SFS nr. 777/2586 din 29 august 2023, fără a influența legalitatea constatărilor de fond.

Prin urmare, instanța de apel reține că instanța de fond a aplicat corect normele de drept material și procesual, a apreciat în mod just probele administrate și a motivat suficient soluția adoptată.

Contextual, instanța de apel consideră că motivele invocate de apelant în cererea de apel nu își găsesc confirmare în materialele cauzei și au un caracter preponderent formal, nefiind de natură să pună la îndoială legalitatea și temeinicia hotărârii instanței de fond.

Așadar, din actele dosarului rezultă că au fost examinate, în mod succesiv și complet, trei controale fiscale pentru aceeași perioadă (01 ianuarie 2017-28 februarie 2021), finalizate prin actul de control nr. 5-727385 din 05 iulie 2023 și decizia SFS nr. 777/2856 din 29 august 2023, emise în baza evidenței contabile și a documentelor primare ridicate în cadrul urmăririi penale. Constatări care au stat la baza emiterii deciziilor administrative contestate, care au fost supuse atât procedurii prealabile, cât și controlului judecătoresc.

Argumentele apelantului referitoare la dreptul de deducere a amortizării mijloacelor fixe nu pot fi reținute, întrucât, potrivit art. 8 alin. (2) lit. c), d), e), art. 24 alin. (1) și art. 261 din Codul fiscal, precum și Regulamentului aprobat prin HG nr. 704/2019, deducerea amortizării este condiționată de existența și prezentarea Registrului de evidență a mijloacelor fixe și a documentelor justificative privind utilizarea acestora în activitatea de întreprinzător. Or, în cauză, asemenea documente nu au fost prezentate nici în cadrul controlului fiscal, nici în procedura

prealabilă, nici în fața instanței, astfel încât ajustările operate de organul fiscal sunt legale și întemeiate.

De asemenea, nu poate fi reținut argumentul privind deductibilitatea cheltuielilor cu combustibilul și uleiurile industriale, întrucât, conform art. 11 din Legea contabilității și raportării financiare nr. 287/2017, faptele economice se confirmă prin documente primare care trebuie să conțină toate elementele obligatorii. Foile de parcurs prezentate de entitate nu corespund cerințelor legale privind conținutul minim obligatoriu, nefiind apte să confirme utilizarea combustibilului în scopul desfășurării activității de întreprinzător și, implicit, dreptul la deducerea cheltuielilor și a TVA aferente.

Cu privire la TVA aferentă activelor transmise către SRL „Constr-Prim Industria", Completul reține că, potrivit art. 95 alin. (1) lit. a), art. 101 alin. (1) și art. 102 alin. (1) Cod fiscal, livrările de bunuri și servicii efectuate de un subiect impozabil constituie operațiuni impozabile. Transferurile înregistrate contabil la 31 decembrie 2019 au avut loc după încetarea contractului de parteneriat (01 ianuarie 2018), astfel încât nu mai pot fi calificate ca operațiuni neimpozabile în cadrul unei asociații civile, fiind corect reținute ca livrări supuse TVA.

Invocarea unor erori materiale privind data înregistrării societății și genul de activitate nu poate influența legalitatea actelor contestate, întrucât acestea au fost corectate expres prin decizia nr. 777/2586 din 29 august 2023, fără a afecta fondul constatărilor fiscale.

În ceea ce privește sancțiunile contravenționale, instanța de apel constată că amenda de 40.000 lei a fost exclusă prin decizia de rectificare nr. 777/9 din 25 octombrie 2023, iar amenda de 5.000 lei aplicată în temeiul art. 253 alin. (5) Cod fiscal a fost menținută legal prin decizia nr. 661/3797 din 05 octombrie 2021, nefiind dovedită ilegalitatea acesteia.

În context, contrar normelor de drept care reglementează sarcina probațiunii în contencios administrativ conform art. 93 alin. (1) Cod administrativ, apelanta nu a adus careva probe în susținerea pretențiilor în instanța de apel, prin urmare instanța de fond just a aplicat normele legale relevante la circumstanțele speței, a dat apreciere completă obiectivă și sub toate aspectele probelor, iar hotărârea dată este legală și întemeiată, adoptată cu respectarea drepturilor și intereselor legitime ale participanților la proces.

De asemenea, Completul judiciar mai consideră important de remarcat faptul că apelanta utilizând calea de atac, în limite legale nu a prezentat în instanța de apel probe, pe care nu a avut posibilitatea să le prezinte instanței de fond și care ar fi de natură să răstoarne concluziile expuse în hotărârea contestată, iar esența alegațiilor din apel sunt similare celor expuse în fața primei instanțe, care au fost dezbătute și corect respinse.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere că hotărârea primei instanțe este legală și întemeiată, iar argumentele invocate de către apelantă sunt nefondate și combătute integral prin constatările expuse supra, Colegiul de contencios administrativ al Curții de Apel Centru ajunge la concluzia de a respinge apelul declarat de SRL „Beneploy” și a menține hotărârea primei instanțe.

În conformitate cu prevederile art. 240 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, art. 389-390 Cod de procedură civilă, Completul de contencios administrativ din cadrul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru,

d e c i d e:

Se respinge apelul declarat de lichidatorul SRL „Beneploy”-Cergă Mihail.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Centru, din 21 noiembrie 2024.

Decizia este executorie de la emitere, cu drept de recurs la Curtea Supremă de Justiție, în termen de 2 (două) luni.

Președintele ședinței,
judecător Sîrbu Victoria

Judecători Bagrin Lucia

Cașcaval Andrei